

N:o 82.

Af herr **C. Hj. Wittsell**, om ändring i lagen angående ersättning af allmänna medel till vittnen i brottmål den 4 juni 1886.

Den i lag angående ersättning af allmänna medel till vittnen i brottmål stadgade ersättning af 1 krona 50 öre om dagen, hvilken vittne, som så äskar och af domaren pröfvas skäligt, för sitt uppehälle under resan och vistandet vid domstolen erhåller, är enligt mitt förmenande för låg, och kan vittnet under nuvarande förhållanden därför icke erhålla nödtorftigt uppehälle. Erfordras flera dagar för vittnets inställelse, tillkommer derjemte logi, som ensamt tager minst hela dagtraktamentet, hvarför vittnet måste göra en för obemedlad ganska känbar förlust vid uppfyllandet af sina medborgerliga pligter. Stränga äro bestämmelserna för uraktlåtenhet att på erhållen kallelse infinna sig vid tingsstället, men bör lagen derjemte vara så affattad, att den enskilde ej lider skada. Under andra förhållanden, der den enskilde medborgarens person tages i anspråk för det allmännas räkning, står i de flesta fall ersättningen därför i öfverensstämmelse med kostnaderna för uppehållet.

Jag får därför vördsamt föreslå,

att Riksdagen måtte besluta den förändring i lagen angående ersättning af allmänna medel till vittnen i brottmål den 4 juni 1886, att ersättningsbeloppet åt vittnen höjes från nuvarande 1 krona 50 öre till 3 kronor.

Stockholm den 27 januari 1900.

Carl Hj. Wittsell.
